

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.699/2010/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a dr. Fónyad és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fónyad Dezső ügyvéd, címe) által képviselt felperes neve k.-i (címe) lakos felperesnek, a Tóth és Tóth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tóth András Ádám ügyvéd, címe) által képviselt **alperes neve, címe** alperes ellen határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6.P.21.754/2010/3. számú ítélete ellen az alperes által 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 5 000 forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes az alperesi vadásztársaság tagja. Az alperest a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság Pk.60.285/1989. szám alatt tartja nyilván társadalmi szervezetként.

A vadásztársaság 2000. május 6-i keltezésű hatályos alapszabálya III. fejezete 4. pontja szerint a vadásztársaság egyik szerve a fegyelmi és etikai bizottság, melynek feladata a konkrét fegyelmi és etikai eljárások lefolytatása, és ezekben döntéshozatal, illetve a javaslattétel. Fegyelmi etikai eljárást csak a vadásztársaság elnökének az eljárást írásban elrendelő döntésére folytathat le, de ilyen eljárás megindítását kezdeményezheti.

A létesítő okirat VII. fejezete 1. pontja szerint a vadásztársaságnak belső szabályzatai is vannak, így vadászati szabályzat, működési szabályzat, fegyelmi és etikai szabályzat.

Az 1998. április 26-i keltezésű, jelenleg hatályos működési szabályzat I. fejezete 3. pontja szerint a vadásztársaság egyik állandó testülete a fegyelmi és etikai bizottság, mely a III. fejezet 4. pontja szerint elnökből, és két tagból áll, s konkrét ügy tárgyalása esetén a döntéshozatalhoz egyszerű szótöbbség szükséges.

A 2001. május 6-i keltezésű vadászati szabályzat túlnyomó részt a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény szövegét tartalmazza, emellett a VI. pontban kimondja, hogy a vadászat részletes rendjét a működési és vadászati szabályzat tartalmazza, kiegészítve a nagyvad azonosító jelek használatának szabályzatával.

A VII. pont taglalja az „egyebeket”, így az 1. pontja a vendéghívás feltételeit, míg a 11. pontja kimondja, hogy a vendégvadász nem részesíthető kompetenciában. Ezt meghaladóan a vendéggel kapcsolatos egyéb szabályokat a vadászati szabályzat nem tartalmaz.

A vadásztársaság fegyelmi és etikai szabályzata 1998. április 26-i keltezésű. A II. fejezet 3. szakasz 1. pontja sorolja fel a fegyelmi vétségeket, köztük a b) pont kimondja, hogy fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki „a vadásztársaság alapszabályának szabályzatait, szabályzatának előírásait, valamint a vadásztársaság közgyűlésének határozatait nem tartja meg”.

A II. fejezet 4. szakasza részletezi a kiszabható fegyelmi büntetéseket, így a d) pont szerint ilyen büntetés a vadászati jog 6 hónaptól 2 évig terjedő felfüggesztése. A 4. szakasz 4. pontja úgy szól, hogy „az első bekezdés b)-d) pontjaiban meghatározott fegyelmi büntetés idejének kezdetét és végét az eljáró fegyelmi bizottság a határozat rendelkező részében köteles megjelölni”.

A III. fejezet 5. szakasza szerint a vadászati fegyelmi szervek a következők: a vadásztársaság fegyelmi és etikai bizottsága, illetve a vadásztársaság közgyűlése.

E fejezet 6. szakasza 1. pontja kimondja, hogy „a vadásztársaság közgyűlése 5 tagú fegyelmi bizottságot választ, s egyben a tagok közül megválasztja a fegyelmi bizottság elnökét. A fegyelmi bizottság határozatképességéhez legalább 3 tag jelenléte szükséges”.

A IV. fejezet taglalja a fegyelmi eljárás rendjét, a 10-től 21. szakaszig az első fokú, míg a 21. szakasztól a 26. szakaszig a fellebbezési eljárás szabályait.

A 25. szakasz szerint „a közgyűlés az első fokon kiszabott fegyelmi büntetést enyhítheti, vagy súlyosbíthatja. A fegyelmi büntetés azonban nem súlyosbítható, csak ha a fegyelmi vétséget elkövető jelentett be fellebbezést”.

A 26. szakasz kimondja, hogy „a közgyűlés határozatát 15 napon belül írásba kell foglalni, és az érdekelteket a határozat 1 példányának megküldésével értesíteni kell”.

2010. március 9-én kelt bejelentésében a vadásztársaság egy tagja kezdeményezte a vadásztársaság elnökénél fegyelmi eljárás lefolytatását a felperessel szemben, aki a bejelentés szerint 2009. december 30-án szabálytalan vadászatot folytatott.

A vadásztársaság elnöke 2010. március 12-én kelt levelével a fegyelmi eljárást elrendelte **J. Cs**-val szemben, aki e levél szerint „a közgyűlés által kijelölt „kíméleti területen”

vadászatot folytatott, valamint vendégét nem kísérte," ezzel a fegyelmi és etikai szabályzat II. fejezet 3. szakasz 1. pont b) bekezdésébe ütköző fegyelmi vétséget követte el.

2010. március 16-án a fegyelmi eljárás elrendeléséről a fegyelmi bizottság elnöke a felperest értesítette, tájékoztatta arról, hogy a fegyelmi tárgyalást az elsőfokú fegyelmi szerv 2010. március 31-én tartja.

2010. március 31-én a fegyelmi bizottság 4 tagja folytatta le a fegyelmi eljárást, melyen meghallgatták a felperest, aki a terhére rótt cselekményekkel kapcsolatban vitatta, hogy azokkal fegyelmi vétséget valósított volna meg, mellékelte írásban az általa 2009. december 30-ára hívott vendég és az őt kísérő személy nyilatkozatát. A fegyelmi bizottság előtt **G. I.** hivatásos vadász, illetve **H. J.** vadásztársasági tag nyilatkozott, akikhez a felperes kérdéseket intézett, előadásukra észrevételeket tett.

A fegyelmi és etikai bizottság határozatában **J. Cs-t** a fegyelmi szabályzat 3. szakasz b) pontja alapján a társaság vadászati szabályzatának megsértése miatt a fegyelmi szabályzat 4. szakasz b) pontjának megfelelő másfél év (18 hónap) időtartamra a vadászati jog felfüggesztésével sújtotta. (3:1 szavazati aránnyal)

A határozat szerint az ellen 15 napon belül a fegyelmi bizottság elnökéhez írásban fellebbezést lehet benyújtani.

A határozat indokolásában a fegyelmi bizottság rögzítette, hogy a vadór tanúvallomása alapján bizonyítottan látta, hogy felperes, vagy vadász vendége, vagy kísérője a társaság védett területébe behatolt vadászat közben. Mivel a vadász felelős vendége, vagy kísérője magatartásáért is, az elkövető személye a fegyelmi büntetés szempontjából mellékes. A nyomok megsemmisülése miatt nyomazonosításra lehetőség nincs. Az eljárás alá vont tanúinak meghallgatását a fegyelmi bizottság nem tartotta indokoltnak, nem várható, hogy írásban tett nyilatkozatukhoz képest új tény derülne ki. Súlyosbító körülményként vette figyelembe, hogy felperes a vizsgálat során nem segítette a tények feltárását.

Az elsőfokú határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte a közgyűléstől a fegyelmi bizottsági határozat hatályon kívül helyezését.

A vadásztársaság közgyűlése 2010. május 8-án hozott 4/2010.05.08. számú közgyűlési határozatával „felperes taggal szemben a fegyelmi szabályzat II. fejezet 3. szakasz b) pontjába ütköző fegyelmi vétség elkövetése miatt a fegyelmi szabályzat 25. szakasz 1. bekezdése alapján a fegyelmi szabályzat 4. szakasz b) pontja szerinti büntetést alkalmazza, 24 hónap időtartamra a vadászati jog felfüggesztésével sújtja”.

A határozat indokolásában szerepel, hogy „a fegyelmi eljárás elrendelését az tette indokolttá, hogy felperes azzal a cselekedetével, hogy vendégét magára hagyva vadásztatott a területen, valamint a terület fenntartott, védett részében vadászatot folytatott, súlyosan megsértette az ide vonatkozó szabályokat”. A fegyelmi bizottság helyesen állapította meg a tényállást, a bizonyítási eljárást az előírásoknak megfelelően folytatta le, és szabályosan szabta ki a fegyelmi büntetést. Súlyosbító körülményként

értékelte az eljárás alá vont személy vadásztársaival szembeni etikátlan magatartását, a többszöri fegyelmi felelősségre vonását az elmúlt években, megbánást nem tanúsító magatartását, azt, hogy többször ellentmondásba keveredett, illetve a vadásztársaság vezetését is jogtalanul vádolta. A fellebbezésében foglaltakat nem találta elfogadhatónak, mivel azokat a rendelkezésre álló adatok alapján alaptalannak ítélte.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a vadásztársaság közgyűlésének 4/2010.05.08. KGY. számú határozatát szabályszegése hiányában és az 1989. évi II. törvény 6. § (1) bekezdésébe ütközése okán semmisítse meg, s kötelezze az alperest perköltség megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy a 2009. december 30-i vadászat alkalmával nem követett el olyan cselekményt, mely vele szemben fegyelmi eljárás elrendelésének alapjául szolgálhatott volna, fegyelmi vétséget valósított volna meg. A fegyelmi eljárás alapjául megjelölt cselekményeket nem követte el. Kifogásolta, hogy a fegyelmi eljárás során az általa bejelentett tanúkat nem idézték meg, s nem hallgatták meg a bejelentést tevő vadásztársasági tagot sem. A fegyelmi határozat a felfüggesztés időtartamának kezdő és végső időpontját nem tünteti fel, ezért nem elégíti ki a szabályzat követelményeit. Nem pontos a határozat jogorvoslati lehetőségre való kioktatása sem. Az elsőfokú határozat megalapozatlan, a fegyelmi bizottság által meghallgatott tanúk csak feltételezték, hogy ő járt „a kíméleti területen”. Külön hangsúlyozta, hogy elfogadhatatlan számára az a megállapítás, hogy „mindegy kinek a lábnyomát fedezték fel” a védett területen, azért ő tartozik felelősséggel. Rámutatott, hogy nincs előírva, szabályozva az, hogy a vadász felelős lenne a vendégéért, annak kísérijéért. Ezért e tekintetben sem megalapozott a fegyelmi határozat. Kifogásolta azt a megállapítást, hogy nem segítette a tények feltárását, mert ez nem az ő kötelezettsége. Szabálytalannak tartotta, hogy a tanúk nem lettek figyelmeztetve igazmondási kötelezettségükre, a hamis tanúzás következményeire. A fegyelmi bizottság nem hagyta, hogy a tanúvallomásokra észrevételt tegyen. Ezzel szemben őt hívták fel arra, hogy ha nem járt a „kíméleti területen,” nevezze meg azt a személyt, akinek lábnyomát ott felfedezték, ami véleménye szerint elfogadhatatlan. Nem rendelkeztek az ő fegyelmi bizottsági tagságának felfüggesztéséről, az elsőfokú fegyelmi szerv e nélkül járt el. Hiányolta, hogy nem kapta meg a közgyűlés jegyzőkönyvét, s rámutatott, hogy a másodfokú határozatban írt súlyosító körülmények megalapozatlanok, semmi adattal nincsenek alátámasztva. Álláspontja szerint mindezek indokolják, hogy a bíróság a határozatot semmisítse meg.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a felperes költségben való marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a vadásztársaság 4/2010.(V.8.) KGY. számú közgyűlési határozatát megsemmisítette, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 40 000 forint perköltséget.

A határozata indokolásában kifejtette, hogy az 1989. évi II. törvény 10. § (1) bekezdése szerint a társadalmi szervezet valamely szervének törvénysértő határozatát bármely tag a tudomásra jutástól számított 30 napon belül támadhatja meg bíróság előtt. A felperes határidőben terjesztette elő keresetét, ezért azt érdemben kellett elbírálni. Rámutatott, hogy állandó a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy a társadalmi szervezet a tagja elleni

fegyelmi eljárás során a saját maga által megalkotott szabályzat előírásához kötve van, s amennyiben azt nem tartja be, az súlyos eljárási szabálysértésnek minősül.

Ilyen súlyos eljárási szabálysértést vétett az alperes, amikor a fegyelmi bizottság nem szabályszerűen alakult meg, mert ugyan a fegyelmi szabályzat értelmében a bizottság létszáma 5 fő, de a működési szabályzatból és az alapszabályból következően 3 főnek kell eljárni fegyelmi ügyben, ezzel szemben adott esetben 4 fegyelmi bizottsági tag vett részt az ülésen.

Ugyanilyen súlyos, durva eljárási szabálysértést vétett a közgyűlés azzal is, amikor a vadásztársaság fellebbezésének hiányában súlyosbította az elsőfokú határozatban kiszabott fegyelmi büntetést, mert a fegyelmi szabályzat nyelvtani, logikai értelmezéséből az következik, hogy csak azon esetben súlyosbítható a büntetés, ha a tagon kívül az ellenérdekű fél is fellebbez.

E szabálysértésekre tekintettel a felperest sújtó fegyelmi határozatot megsemmisítette.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszt alperest a felperes képviselőjének munkadíjából álló, és a lerótt kereseti illetékből álló perköltség megfizetésére.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte a megyei bíróság határozatának megváltoztatását, a kereset elutasítását, a felperes költségben való marasztalását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra való kötelezését. Álláspontja szerint a megyei bíróság a tényállást nem megfelelően állapította meg, s abból helytelen következtetésre jutott.

Kifejtette, hogy a fegyelmi bizottság szabályszerűen volt megalakítva, tekintettel arra, hogy az alapszabály 2000. május 6-án, a működési szabályzat 1998. április 26-án kelt, ezzel szemben a fegyelmi szabályzat 2001. augusztus 1-jei keltezésű, ezért annak előírásai a korábban kelt szabályzatok előírásait felülírták. A fegyelmi szabályzat 6. szakasz 1. pontja szerint 5 tagú fegyelmi bizottságnak kell eljárni a vadásztársasági taggal szembeni fegyelmi eljárás során.

Azzal érvelt, hogy a fegyelmi szabályzat 25. szakasz 1. pontja nyelvtani, és logikai értelmezése eredményeként egyértelmű, hogy a másodfokú fegyelmi szerv csak akkor súlyosbíthatja az elsőfokú szerv által kiszabott fegyelmi büntetést, ha az elsőfokú határozattal szemben az eljárás alá vont személy nyújt be fellebbezést. Hangsúlyozta, hogy ezt az előírást több éve tartalmazza a szabályzat, s azt egyetlen tag sem kifogásolta.

Megítélése szerint a fegyelmi eljárás során semmilyen szabálysértés nem történt, ezért a határozat megsemmisítésének nincsen helye.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítéletábra mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a felperes keresetében az alperes 4/2010.05.08.KGY. számú - másodfokú fegyelmi - határozatának megsemmisítését kérte. A

Pp. 215. §-a kimondja, hogy a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen. A kereseti kérelemhez való kötöttség elve miatt a bíróság döntése az elsőfokú - a fegyelmi bizottság által 2010. március 31-én hozott - határozatot nem érinthette. A közgyűlés határozata azonban indokolási részében tartalmazza, hogy az elsőfokú fegyelmi szerv eljárását szabályszerűnek, az általa megállapított tényállást megalapozottnak, az eljárás alá vont tag fellebbezését alaptalannak találta. E megállapítások részei a bírósági eljárás tárgyát képező határozatnak, ebből következően azokat érdemben kellett vizsgálni.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéletábra az előzőekben írtak szerint kiegészítette a vadásztársaság alapszabálya, fegyelmi és etikai szabályzata, működési szabályzata, és vadászati szabályzata alapján az ügy eldöntése szempontjából releváns szakaszok felhívásával. Ezzel kapcsolatban kiemeli, hogy az elsőfokú eljárás során az alperes csatolta be ezeket az iratokat, - köztük az 1998. április 26-i fegyelmi és etikai szabályzatot - és a felperes akként nyilatkozott, hogy ezek a tárgyalás idején is hatályos dokumentumok. A fellebbezésben az alperes hivatkozott a 2001. augusztus 1-jei keltezésű fegyelmi és etikai szabályzatra, ezt azonban nem nyújtotta be, az nem áll a bíróság rendelkezésére. A jogorvoslati kérelemben kiemelt, lényegesnek tartott 6. szakasz fellebbezésben idézett szövege azonban azonos az 1998. április 26-i fegyelmi és etikai szabályzat 6. szakaszának szövegével, ezért az ítéletábra nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy e szabályzatot 2001. augusztus 1-jén valóban módosította-e a vadásztársaság.

Az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott, annak indokolását azonban az ítéletábra - osztva a fellebbezésben kifejtett érvelést - helyesbíti az alábbiak szerint:

A fegyelmi eljárást egy vadásztársasági tag bejelentése alapján az arra feljogosított vadásztársasági elnök rendelte el, s mind az erről szóló iratban, mind a fegyelmi bizottság elnöke által a felperesnek küldött meghívóban - a felperes állításával szemben - szerepel, hogy a fegyelmi eljárás alapját mi képezi: a felperes „kíméleti területen” vadászatot folytatott, valamint vendégét nem kísérte, ezzel a fegyelmi és etikai szabályzat II. fejezet 3. szakasz 1/b pontja szerinti vétséget valósította meg.

Elsőfokú fegyelmi szerv a 4 tagú fegyelmi bizottság volt. Kétségtelen, hogy a fegyelmi és etikai szabályzat, illetve a működési szabályzat a fegyelmi bizottság létszámára vonatkozóan egymásnak ellentmondó rendelkezést tartalmaz, azonban az előbbi szabályzat I. fejezet 1. szakasz 3. pontja értelmében a „második bekezdésben említett jogszabályok, szabályzatok, és határozatok meg nem tartása miatt induló fegyelmi eljárásra e fegyelmi szabályzat rendelkezéseit kell alkalmazni”. Tény az is, hogy a felperes fegyelmi bizottsági tagságának felfüggesztéséről az intéző bizottság határozatot nem hozott, de ennek a mulasztásnak nincs jelentősége abból a szempontból, hogy a fegyelmi bizottság összetétele, létszáma a fegyelmi, és etikai szabályzat 8. szakasz 1. pontja szerint szabályszerű volt.

A fegyelmi és etikai szabályzat 12. szakasza a fegyelmi bizottság kötelezettségévé teszi, hogy a fegyelmi tárgyalásra hívja meg az eljárás alá vont személyt, úgyszintén - szükség szerint - azokat, akiknek a fegyelmi vétség elkövetéséről közvetlen tudomásuk van.

Az adott esetben a fegyelmi bizottság a tárgyalásra két tanút hívott meg, s megelégedett a felperes tanúinak írásbeli nyilatkozatával, személyes meghallgatásukat nem tartotta szükségesnek, míg a „vétség” elkövetését bejelentő személyt meg sem idézte. Önmagában a tanúk megidézésének elmaradása nem eljárási szabálysértés, elvileg a fegyelmi szerv anélkül is hozhat megalapozott határozatot, ám a perbeli esetben „a kíméleti területen” való vadászat tényét a meghallgatott tanúk nem tudták bizonyítani, hiszen a védett területre behatoló személyt nem látták, miként azt sem, hogy ott bárki vadászott volna. Előadásuk szerint csak következtettek arra - csizma nyomból, illetve az autó parkolási helyéből - hogy az „elkövető” a felperes volt. E cselekmény elkövetését az eljárás alá vont nem ismerte el, és az írásbeli nyilatkozatában a vele lévő két személy is tagadta. Ilyen „bizonyítékok” mérlegelése alapján megalapozatlanul állapította meg a fegyelmi bizottság azt, hogy a felperes „kíméleti területen” vadászott. A fegyelmi bizottság határozatában írt álláspontjával szemben a fegyelmi büntetés szempontjából nem mellékes az elkövető személye, mert a védett területre lépő elvileg nemcsak a felperessel együtt érkező vendég, vagy kísérője, hanem bárki más is lehetett.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy a bíróság rendelkezésére álló iratokból az sem volt megállapítható, hogy mely szabályzat, vagy közgyűlési határozat állapította meg, hogy mi a „kíméleti terület”, s ennek kapcsán hogy kell eljárni a vadásztársaság tagjának, mit nem tehet meg, de a felperes az eljárás során nem vitatta, hogy az ilyen részen nem lehet vadászni, így e dokumentum hiánya az ügy elbírálása szempontjából nem bírt jelentőséggel.

A fegyelmi eljárás alapjául szolgáló másik ok - „vendégét nem kísérte” - tekintetében a felperes megalapozottan kifogásolta, hogy e kötelezettséget sem jogszabály, sem a vadásztársaság valamely belső szabályzata sem írja elő. Sem a fegyelmi, sem a bírósági eljárás során nem került elő olyan közgyűlési határozat, mely a vendég kísérését a vadásztársasági tag feladatává tette volna. Ennek hiányában pedig megalapozatlanul állapította meg a fegyelmi bizottság, hogy a felperes a fegyelmi és etikai szabályzat II. fejezet 3. szakasz 1/b pontja szerinti fegyelmi vétséget elkövette.

Ebből következően a másodfokú szervként eljáró közgyűlés a keresetlevélben sérelmezett határozatában megalapozatlanul állapította meg, „hogy a fegyelmi bizottság a tényállást helyesen rögzítette, s a fegyelmi eljárás során minden részletre kiterjedő bizonyítási eljárás lefolytatására került sor, mely elegendő alapot szolgáltatott a kellően alátámasztott határozat meghozatalához”.

A fegyelmi és etikai szabályzat I. fejezete 2. §-a úgy szól, hogy a fegyelmi eljárás, illetőleg a fegyelmi felelősségre vonás célja a., „A fegyelmi vétséget elkövető vadász bizonyított cselekményével arányba álló fegyelmi büntetés meghozatala”...

A kifejtettekre tekintettel a közgyűlési határozat a felperes nem bizonyított cselekménye miatt szabott ki fegyelmi büntetést, ezért a határozat megalapozatlan.

Azzal kapcsolatban, hogy az eljárás alá vont fellebbezése folytán eljáró közgyűlés súlyosabb fegyelmi büntetést szabott ki, mint az elsőfokú fegyelmi szerv, az ítéltábla rámutat, hogy a büntetés súlyosbíthatóságának lehetőségét a felperes sem kifogásolta, ezt ugyanis a fegyelmi és etikai szabályzat 25. szakasz 1. pontja kifejezetten lehetővé teszi. Amennyiben a társadalmi szervezet alapszabálya, vagy valamely belső szabályzata - például fegyelmi szabályzat - valamely rendelkezése jogszabályba, - így az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvénybe - ütköző volta felmerül, a társadalmi szervezet működése felett törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészség jogosult a rendelkezésére álló eszközök (például óvás, észrevételezés) igénybe vételével annak kiküszöbölését kérni. Ilyen esettől eltekintve a szabályzatok nyilvánvalóan törvénysértő rendelkezései adnak csak alapot egy azon nyugvó határozat bírósági megsemmisítésére. Az alperes fegyelmi és etikai szabályzata 25. szakasz 1. pontja azonban - figyelemmel az alperes fellebbezési érvelésére - ilyennek nem tekinthető.

A felperes által a keresetében felhozott további „szabálytalanságokkal” összefüggésben az ítéltábla megjegyzi, hogy

- a fegyelmi tárgyalás jegyzőkönyve szerint a felperes nem kérte kifejezetten tanúi meghallgatását, csupán felajánlotta, hogy személyesen is megjelennek.
- A fegyelmi határozatok hiányosak, mert nem tüntetik fel a vadászati jog felfüggesztése idejének kezdő, és végső időpontját.
- Az elsőfokú határozat jogorvoslatra való kioktatása nem pontos, de emiatt hátrány a felperest nem érte.
- A tanúk valóban nem lettek figyelmeztetve az igazmondási kötelezettségre, a hamis tanúzás következményeire, azonban a Btk. 238. §-ában foglalt rendelkezés társadalmi szervezet belső szabályzatában szabályozott fegyelmi eljárásban nem alkalmazható, ilyen esetben a hamis vallomás nem valósítja meg a hamis tanúzást, következésképpen a figyelmeztetésre sem állt fenn jogi kötelezettség.
- A felperes a tanúk vallomására észrevételt tehet, a tanúkhöz kérdéseket intézhetett, jogai nem szenvedtek sérelmet.
- A fegyelmi és etikai szabályzat nem írja elő, hogy a másodfokú határozatot hozó közgyűlés jegyzőkönyvét meg kell kapnia az eljárás alá vontnak, csupán a másodfokú határozatot kell részére kézbesíteni. Ez megtörtént, mulasztás az alperest nem terheli.
- A közgyűlési határozatban írt „súlyosító körülményeket” a másodfokú fegyelmi szerv megalapozatlanul vette figyelembe, mert a rendelkezésre álló adatok szerint azokat semmi nem támasztja alá.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését az indokolás helyesbítésével helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

Felhívja a bíróság az alperes figyelmét, hogy a döntés következtében a fegyelmi bizottság 2010. március 31-i határozata ellen a felperes által előterjesztett fellebbezést a közgyűlés még nem bírálta el, a fegyelmi eljárásban jogerős határozat nem született.

A fellebbezés alaptalan volt, ezért az alperes köteles a felperes részére fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen az ítéltábla a felperes jogi képviselőjének munkadíját számolta el, s annak összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján határozta meg.

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

D e b r e c e n, 2011. január 10.

Süliné dr. Tózsér Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró,
Szabóné Dr. Bélteky Erzsébet s.k. bíró